NATURA și OMUL

Nr.2 ● mai/iunie 2017 ● 4 pagini ● Publicație editată de Muzeul Județean de Științele Naturii Prahova

Bucureștiul, primul oraș iluminat cu petrol lampant

Oare cum să ne imaginăm, în timpurile noastre, că Bucureștiul era cândva scufundat în întuneric? Odată cu lăsarea nopții, când bezna punea stăpânire peste oraș, nimeni nu mai umbla pe străzi, totul părea pustiu, doar boierii mai aveau candelabre cu lumânari și torțe care le făceau lumină la ospețele târzii. *"Iluminatul Capitalei se făcea cu lumânări de seu în felinare, iar boierii cei mari umblau noaptea cu masalaua (torţa), compusă din zdrenţe muiate în păcură şi puse în grătare de fier, purtate în spinare de ţigani masalagii, robii lor, şi aceasta din cauza stradelor cele podite cu bârne"*, spune colonelul Dimitrie Papazoglu în "Istoria Fondării Oraşului Bucureşti". Însă în anul 1857, Bucureștiul a devenit primul oraş din lume iluminat cu petrol lampant. De ce tocmai capitala românească și nu orice alt oraș din țările mai bogate? Pentru că la Ploiești a luat ființă prima rafinărie industrială, care a introdus petrolul în circuitul comercial mondial. Interesanta istorie a acestei rafinării este descrisă în articolul următor, acum vom mai zăbovi puțin pe străzile Bucureștiului, pe urmele lampagiului. Această nouă meserie nu era deloc ușoară. Lampagii mergeau ziua, pe lumină, la fiecare stâlp, se urcau pe scară și ștergeau bine geamurile felinarelor, ajustau fitilul cu foarfeca. După ce misiunea era îndeplinită, odată cu venirea serii, mergeau iar să aprindă fiecare lampă. Și apoi urmăreau din nou când era timpul să fie stinse, apoi iar curățate, reaprinse și tot așa… La răspântiile unde nu se aflau felinare, uliţele au început să fie supravegheate de paznici. Altă verigă importantă era aprovizionarea, astfel au apărut comercianții de petrol lampant. În anul 1871, în Bucureşti erau 785 de felinare cu lămpi de petrol lampant. Mai apoi au apărut felinare cu gaz aerian, odată cu deschiderea Uzinei de Gaz Filaret. Un prim pas în privința iluminatului public fusese făcut, progresul fiind de necontestat. Probabil că niciun om al vremurilor nu și-ar fi imaginat că va fi posibil, cândva, iluminatul electric, sau că industria petrolieră va ajunge atât de departe. ***R.M.***

Foto: ziarullumina.ro

Foto: jurnalul.ro

Foto: stiati-ca.epistole.ro

Foto: jurnalul.ro

Prima rafinărie din lume

Cercetător Dr. Magdalena Banu
Muzeograf Mihail Vulpescu

Existența petrolului în țara noastră este cunoscută din timpuri străvechi, dar prelucrarea sa este mult mai târzie.

În perioada de început, petrolul a fost folosit îndeosebi în medicina empirică, pentru tratarea a numeroase boli și ca lubrefiant, pentru unsul roților carelor, uneori fiind folosit și la iluminarea curților boierești în timpul nopții.

Descoperirea a tot mai multor zăcăminte petroliere și extracția unor cantități sporite de țiței, au pus problema prelucrării acestuia în vederea obținerii unui produs superior pentru iluminat.

În țara noastră, primele instalații de prelucrarea țițeiului sunt considerate "găzăriile" de la Lucăcești-Bacău, a lui N. Choss în anul 1840 și M. Heimsohn în 1844. Acestea nu erau decât simple ateliere meșteșugărești, utilate cu mijloace rudimentare care foloseau pentru rafinare o metodă asemănătoare obținerii țuicii în cazanele țărănești.

Distilarea pe cale industrială începe odată cu rafinăria construită de Mehedințeanu în anul 1856, marcând etapa petrolului lampant.

Mehedințenii erau trei frați: Marin, Teodor și Vasile.

Teodor Mehedințeanu, fratele mai mic al lui Marin, face o călătorie de studii în Germania, în anul 1856.

Întors în țară, la îndemnul profesorului Alexe Marin, cercetează împreună cu farmacistul Steege, țițeiul extras din puțurile de la Păcureți. Într-un alambic în care Steege prepară în mod obișnuit esențe de flori, au experimentat distilarea țițeiului, obținând un lichid deschis la culoare și care, folosit în lămpile pe care le cumpărase de la un negustor din Germania, dădea o lumină mai vie și fără miros.

În același an, Teodor Mehedințeanu participă la licitația pentru iluminarea orașului București cu 1.000 de lămpi.

(Continuare în pagina 2)

https://biblioteca-digitala.ro

Câştigă licitaţia şi la 8 octombrie 1856 se încheie contractul care va intra în vigoare la 1 aprilie 1857.

Teodor Mehedinţeanu pleacă iar în Germania, unde ia legătura cu firma Moltrecht, care construia cazane pentru distilarea şisturilor bituminoase. Pe baza datelor obţinute, fratele său, Marin va comanda utilajele necesare, iar în decembrie 1856 începe construcţia "fabricii de gaz" din Ploieşti, pe numele lui Marin Mehedinţeanu. Apărea, astfel, cea dintâi rafinărie sistematică din întreaga lume, cu o capacitate industrială de producţie de 36.000 oca/an.

Rafinăria era situată la marginea oraşului Ploieşti, în "Mahalaua Sf. Dumitru, între gârle, înspre bariera Râfov, pe strada Buna Vestire, nr.174".

Instalaţiile rafinăriei erau formate din vase cilindrice din fier sau fontă, încălzite direct cu foc de lemne.

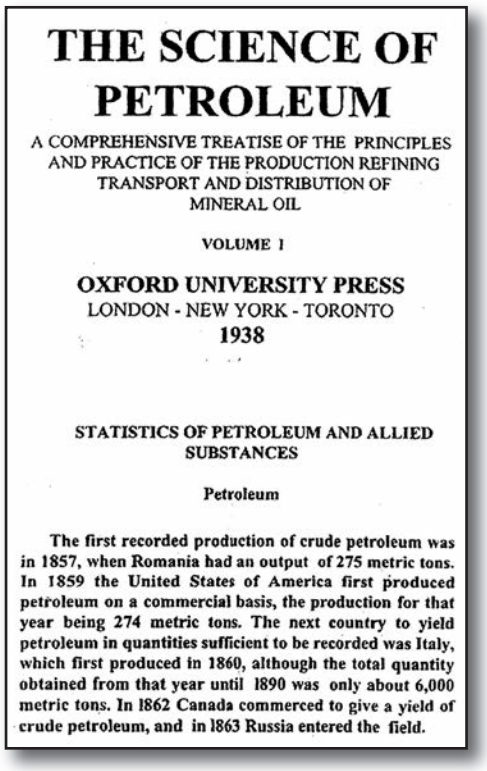
THE SCIENCE OF PETROLEUM

A COMPREHENSIVE TREATISE OF THE PRINCIPLES AND PRACTICE OF THE PRODUCTION REFINING TRANSPORT AND DISTRIBUTION OF MINERAL OIL

VOLUME I

OXFORD UNIVERSITY PRESS
LONDON - NEW YORK - TORONTO
1938

STATISTICS OF PETROLEUM AND ALLIED SUBSTANCES

Petroleum

The first recorded production of crude petroleum was in 1857, when Romania had an output of 275 metric tons. In 1859 the United States of America first produced petroleum on a commercial basis, the production for that year being 274 metric tons. The next country to yield petroleum in quantities sufficient to be recorded was Italy, which first produced in 1860, although the total quantity obtained from that year until 1890 was only about 6,000 metric tons. In 1862 Canada commerced to give a yield of crude petroleum, and in 1863 Russia entered the field.

Din cazanele de distilare, vaporii erau direcţionaţi prin serpentine de cupru sau fontă de dimensiuni apreciabile. Rafinarea petrolului se făcea cu ajutorul leşiei, în butoaie, prin agitaţie manuală. Ţiţeiul exploatat la Păcureţi era transportat în butoaie, cu căruţa, pentru alimentarea cazanelor fabricii. Apariţia rafinăriei din Ploieşti a permis şi o altă premieră mondială, cu produsul furnizat de ea – Bucureştiul devine primul oraş din lume iluminat public stradal cu petrol lampant, la 1 aprilie 1857.

În ianuarie 1860, Marin Mehedinţeanu încheie un contract cu municipalitatea pentru iluminatul oraşului Ploieşti (75 de lămpi şi 270 de felinare).

Marin Mehedinţeanu, boier de neam mare şi "comersant", născut în 1823, era fiul lui Mihai Mehedinţeanu, care fusese logofăt şi contribuise la construirea bisericii Sf.Vasile din Ploieşti. Marin Mehedinţeanu a deţinut funcţii în municipalitatea oraşului Ploieşti, a participat la primirea lui Alexandru Ioan Cuza la Ploieşti şi apoi a fost membru al delegaţiei de felicitare a domnitorului Cuza.

În 1861 Marin Mehedinţeanu moare, iar tentativele de organizare a unor noi licitaţii eşuează, concesiunea fiind adjudecată "din oficiu" lui Teodor Mehedinţeanu. Rafinăria lui Marin Mehedinţeanu a fost vândută de moştenitori în 1899 lui M.Mitrany.

În perioada 1906 – 1908 rafinăria nu a mai lucrat. După această dată, rafinăria a trecut prin mai multe mâini, fiind cunoscută în ultimul timp sub titulatura de Societatea Anonimă "Luciana", care şi-a închis porţile în anul 1933, după o activitate de aproximativ 77 de ani.

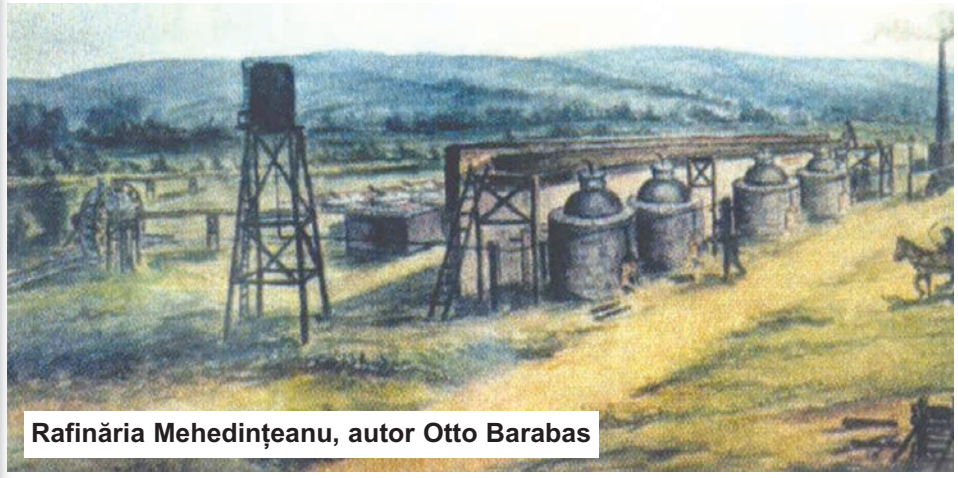
Rafinăria Mehedinţeanu, autor Otto Barabas

Bibliografie :

1. Mihai Apostol – "Mehedinţenii şi prima noastră rafinărie de petrol", articol apărut în Revista de Petrol şi Gaze – aprilie 1970;

2. Mihai Sevastos – "Monografia oraşului Ploieşti" – 1937

3. Magdalena Banu – Începutul prelucrării ţiţeiului în principatele române, Anuarul Muzeului de Istorie şi Arheologie Prahova - 1991.

Justin Capră - misiunea continuă

Un om al viitorului, cu o viaţă dedicată invenţiilor, Justin Capră nu poate lăsa un loc gol în urma sa. Dimpotrivă, din ce în ce mai mult se vorbeşte despre realizările sale, care sunt admirate în mai multe muzee din ţară. ***"Îmi dau seama că automobilele mele nu se pot realiza acum. Dacă s-ar produce în masă o maşină având caroserie fluidă (făcută din aer – n.r.) ar însemna probabil falimentul fabricilor de tablă, de vopsea etc. S-ar închide fabrici, oamenii ar deveni şomeri, guvernele ar avea o mare problemă. Dacă am avea maşini cu un consum redus de 0,5 litri la suta de kilometri, ce s-ar întâmpla? Păi ce s-ar întâmpla dacă scade consumul de petrol cu doar 10% la nivel mondial? Haos. Bursele date peste cap, faimente, oameni în stradă. Timpul invenţiilor mele nu este acum. Dar va veni",*** **spunea inventatorul.**

STOP DURERILOR DE SPATE
CU MINI-BRANŢURILE BIO-ENERGETICE DOCTOR TECH!

CE SUNT MINI-BRANŢURILE BIO-ENERGETICE DOCTOR TECH?

Mini-branţurile bio-energetice Doctor Tech sunt dispozitive electronice pasive de frecvenţă înaltă de tip plasture electromagnetic (PEM); se aplică pe branţurile din încălţări pentru activarea electromagnetică la nivelul tălpii a unor puncte specifice de acupunctură sau a unor zone specifice electrodermal active.

Acestea ajută la diminuarea durerilor de spate cauzate de lombalgie sau lombo-sciatică, la corectarea tulburărilor posturale, de mers şi de echilibru şi la combaterea oboselii cronice.

Mini-branţurile bio-energetice Doctor Tech au obţinut Medalia de Aur la Salonul Internaţional de Invenţii de la Geneva în anul 2015.

La dorinţa expresă a lui Justin Capră manifestată în timpul vieţii sale, Asociaţia care îi poartă numele a lăsat în custodia Muzeului Judeţean de Ştiinţele Naturii Prahova – ca entitate de prestigiu la nivel naţional – o parte din lucrările sale, pentru a fi conservate şi expuse publicului larg.

Asociaţia Justin Capră, prin oamenii care o alcătuiesc, face ce a învăţat mai bine de la acest om minunat: inventii. Una dintre acestea a primit recent medalia de aur la Salonul Internaţional de Invenţii de la Geneva, aflat la a 45-a ediţie, cel mai prestigios eveniment la nivel mondial în domeniul inventicii. Este vorba despre "Dispozitivul electromagnetic pasiv pentru combaterea insomniei", având ca autori pe Marian Velcea - vicepreşedinte al Asociaţiei Justin Capră, Cornel Ion Moldovan, Ioan Plotog, Nicolae Curta. Invenţia se referă la un dispozitiv medical construit pentru a interacţiona cu puncte de acupunctură, care controlează starea de odihnă. Plasturi electromagnetici (PEM) caracterizaţi de frecvenţe specifice sunt plasaţi deasupra punctelor electrodermal active şi precizate de cercetarea medicală pentru activare sau dispersie; Dispozitivul nu necesită sursă de energie electrică, fiind alimentat din câmpul electric local. Utilizarea constantă reduce medicamentele utilizate zilnic în afecţiunea cronică, iar dieta adaptată susţine efectele dorite.

DIPLÔME
Inventions Geneva
SALON INTERNATIONAL DES INVENTIONS
GENÈVE
Après examen, le jury international a décidé
de remettre à: Marian VELCEA, Cornel Ion MOLDOVAN, Ioan PLOTOG, Nicolae CURTA
pour l'invention: Dispositif électromagnétique passif pour l'insomnie

Felicitări membrilor Asociaţiei şi mult succes mai departe în realizarea şi promovarea invenţiilor, în această misiune nobilă de a susţine pe plan mondial "statutul de român", aşa cum spunea Justin Capră.

Roxana Manolache

https://biblioteca-digitala.ro

Mecanică abstractă

Roxana Manolache

Joi, 11 mai, la Sala Coloanelor din Palatul Culturii Ploiești a avut loc vernisajul expoziției de sculptură în lemn "Mecanică abstractă" a lui Gabriel Lungu, la care au participat numeroși reprezentanți ai conducerii instituțiilor de cultură ploieștene, iubitori de artă, elevi. *"Muzeul Județean de Științele Naturii Prahova și în special Muzeul Omului, vă prezintă astăzi un OM în adevăratul sens al cuvântului, sculptorul Gabriel Lungu. Este un exemplu de educație, de muncă, de respect a tot ce se găsește în jurul nostru. Am aflat despre el prin intermediul domnului director Cătălin Niță care, având prieteni în Constanța, ne-a adus această veste și am reușit ca, alături de dumneavoastră, să admirăm aceste lucrări și la Ploiești. Expoziția se intitulează "Mecanică abstractă", mecanică - pentru că autorul este inginer și abstractă – deoarece a lăsat posibilitatea fiecăruia să-și imagineze ce poate reprezenta obiectul din fața sa. Mulțumesc prietenilor din Constanța care au venit și au înconjurat cu dragoste și respect acest om și colegilor din cadrul muzeului pentru organizarea expoziției, care au știut să pună în valoare operele sale. Organizăm timp de două zile și un atelier în care Gabriel Lungu va face demonstrații, în special pentru cei care cresc, se formează și vor învăța ce înseamnă sculptura în lemn"*, a spus prof.dr. Emilia Iancu, director al Muzeului Județean de Științele Naturii Prahova, în deschiderea evenimentului.

Artistul se exprimă îndeosebi prin lucrările sale și nu prin vorbe, astfel autorul a adresat publicului cuvinte puține, lăsând sculpturile să vorbească în locul său: *„Vă mulțumesc tuturor că vă aflați în această sală, mulțumesc conducerii și personalului Muzeului Omului, care au făcut posibilă această expoziție. Ceea ce am avut de spus, am spus prin lemne, astfel încât vă rog să vă uitați foarte bine la ele și să nu credeți întotdeauna titlurile, să vă lăsați imaginația să vadă ce dorește, nu ce am văzut eu, fiind abstract, să rămână totul abstract"*. Întrebându-l cum și-a descoperit această pasiune, Gabriel Lungu ne-a mărturisit. *"Am fost la Eforie Nord la George Culea, un prieten care cioplea în marmură și pentru că eu aveam foarte mult timp la dispoziție, pur și simplu a venit singură, ea m-a descoperit pe mine. Am ales lemnul pentru că îmi place, e o materie primă curată. Fiecare lucrare are desen, cizelez lemnul și dacă n-am o idee prestabilită, caut în desenele mele. E un mod de viață care continuă de 30 de ani. Dacă am ocazia, prezint lucrările în expoziții, o parte le am acasă și foarte multe le dăruiesc prietenilor"*. Astfel, lucrările sale se găsesc în colecții particulare și de stat din România, Franța, Israel și Marea Britanie.

Gabriel Lungu a avut expoziții personale la Kerpape (Franța 1995), Milizac (Franța 2012), Constanța (România 2013), Mamaia (România 2016), iar în prezent expoziția de la Muzeul Omului în Ploiești.

Despre viața sa am aflat mai multe de la prietenul său apropiat, Eugen Ilie: *"În 1986 am intrat în Institutul de Marină și am fost coleg cu Gabi. După doi ani, el a avut o problemă de sănătate și la infirmeria unității militare a avut un tratament la care a făcut intoleranță, după injecție i s-a făcut rău, a căzut pe scări și și-a rupt coloana... destinul său s-a schimbat de atunci. Ar fi putut să fie un șef mecanic de tancuri petroliere de exemplu, cu un venit foarte mare, în schimb acum locuiește în Constanța într-o casă modestă. După câțiva ani de suferință, când a început să iasă în scaunul cu rotile, a cunoscut un sculptor, a început să pună mâna pe daltă și ciocan și astfel s-a "născut" încă un sculptor, Gabriel Lungu. Despre cine este el vorbesc lucrările lui. Lemnul este viu și trăiește mult, nu ca noi care suntem trecători. Am mai ținut legătura ca foști colegi și începând din anul 2013, după 20 de ani de când a început să sculpteze în atelierul său, i-am organizat o expoziție împreună cu un grup de prieteni, la Constanța. Are sute de lucrări acasă și în momentul de față aceasta este cea de-a 5-a expoziție a sa, cu 30 de lucrări, fiind și cea mai reușită de până acum. Gabi este o lecție de viață și de forță pentru noi toți. Cum ne-am simți dacă trei zile stăm la pat, bolnavi? Îngrozitor. Imaginați-vă 30 de ani în cărucior cu rotile, iar toate energiile astfel înmagazinate le-a transpus în lucrul lemnului brut care nu însemna nimic, făurind ceea ce vedem azi în fața noastră"*.

Un alt suflet apropiat de sculptor este Bogdan Boeru, scriitor și muzician: *"Am avut privilegiul să lucrez cu Gabi nu numai ca prieten, am scris o prefață la un catalog al său și m-am ocupat de grafică la catalogul expoziției de față. Cunosc lucrările lui de ceva vreme și primul lucru care m-a impresionat a fost faptul că nu sunt niște lucrări autoritare, în sensul în care nu impun privitorului o temă. Te lasă să le descoperi pur și simplu și de fiecare dată vezi ceva nou. Când afli și numele dat de autor, este ca o poartă deschisă către sufletul lui, care îl lasă pe privitor să vadă și ce este dincolo de imaginea omului. E ca și cum deja se deschide un alt câmp de înțelegere, lucrarea devine prietenoasă și jucăușă, te provoacă să o interpretezi. Momentul devoalării numelui e ca o întoarcere de condei a unui scriitor, care te lasă să urmărești un fir epic și apoi îți schimbă toată percepția asupra cărții și aproape că te face să o iei de la început. Așa se întâmplă și cu piesele lui Gabriel Lungu, acesta este, până la urmă, marele atu al artei abstracte care nu impune, ci lasă liberă imaginația privitorului"*.

Arta este o chemare, un mod de viață, la care ajungi mai devreme sau mai târziu, dacă ai acest dar creativ. Gabriel Lungu a ieșit forțat de viață din Institutul de Marină "Mircea cel Bătrân", iar sculptura l-a găsit pe el, așa cum ne-a mărturisit. Nu studiile de specialitate au făcut din el artistul care este astăzi, ci harul său lăuntric. Un Om, un exemplu de viață, o forță creatoare.

Autorul împreună cu directorul muzeului, prof.dr. Emilia Iancu, la deschiderea expoziției

Sculptorul Gabriel Lungu alături de prietenii săi, Eugen Ilie și Bogdan Boeru, la o demonstrație de lucru în lemn de cais

Ziua Internațională a Astronomiei

Cu Ocazia Zilei Internaționale a Astronomiei pe 29 aprilie, la Muzeul Omului, copiii sărbătoresc planetele prin deschiderea expoziției „Aventura cosmică - misiuni imaginare".

Muzeul a venit în întâmpinarea școlilor participante în cadrul unui proiect concurs și au organizat, la sediul muzeului, expoziția ce a cuprins desene și machete realizate de elevii Școlilor Gimnaziale „Andrei Mureşanu" şi „Grigore Moisil" din Ploieşti, sub îndrumarea cadrelor didactice: Stoica Monica, Vişan Gratiela, Mănăstireanu Ioana, Petrescu Mariea, Ostafe Corina, Şendroiu Ramona, Şult Livia şi Ionescu Corina.

Curiozitatea copiilor împinge granițele imaginației tot mai departe. Planetele, stelele, fenomenele astrologice şi astronautice îi captivează pe elevi din ce în ce mai mult, le crește interesul şi fascinația, îi face să asimileze uşor cunoştinţe, dar să și creeze lucrări interesante, care prin expunerea lor în cadrul Muzeului Omului, pot fi admirate de publicul larg.

Muzeograf Corina Mihai

https://biblioteca-digitala.ro

Festivalul Internațional de Educație

În perioada 10-11 iunie 2017, pasionații de educație vor putea lua parte la FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE EDUCAȚIE.

Muzeul Județean de Științele Naturii Prahova și Asociația Iubesc Ploieștii, împreună cu Centrul Educațional de Inspirație Finlandeză Yuppy Koti invită cei mai importanți actori din educație la Festivalul Internațional de Educație – FIEdu, care se va desfășura în perioada 10-11 iunie 2017.

Muzeul realizează o educație non formală, este implicat în tot ceea ce înseamnă educație, deoarece una din funcțiile muzeului este aceea de a pune în valoare patrimoniul, în scopul cunoașterii, educării și recreerii.

Luând în considerare preocupările de îmbunătățire continuă a practicilor educaționale, de educare a opiniei publice în general, a elevilor și a cadrelor didactice în special, cu scopul promovării bunelor practici la nivel național și internațional, Muzeul Județean de Stiințele Naturii Prahova împreună cu Asociația Iubesc Ploieștii a convenit să organizeze Festivalului Internațional de Educație - FIEdu, Ediția a II-a, 2017, având ca obiectiv promovarea colaborării cu alte state și reprezentanți ai altor instituții specializate în domeniul învățământului.

Anul acesta, evenimentul se bucură de prezența unor experți educaționali din Finlanda, Estonia, Suedia, Marea Britanie, Statele Unite ale Americii și Singapore.

Tema educației se află pe lista temelor de interes major. Muzeul Omului este un muzeu școală, cu o modalitate nouă, interactivă, de prezentare și cu personal specializat, dornic de a împărtăși cunoștințele tinerei generații, iar Asociația Iubesc Ploieștii are avantajul ca unul dintre membrii săi fondatori să poată avea acces direct la experți din Finlanda și din întreaga lume. Întrucât spiritul finlandez în educație se bazează pe împărtășirea de practici de succes, prin FIEdu ne-am propus și am reușit să schimbăm discursul existent axat pe probleme, cu un discurs bazat pe soluții.

România, ca orice altă țară a lumii, are nevoie de o educație puternică, modernă și actualizată, iar acest lucru se poate realiza doar dacă oamenii care creează sisteme, împart același spațiu de înaltă calitate.

C.M.

"Natura Artist - Omul Artist"

Expoziția itinerantă "Natura Artist – Omul Artist", deschisă la Muzeul Văii Teleajenului, împărtășește vizitatorilor care trec pragul muzeului o poveste despre pasiunea pentru frumos și dragostea pentru natură a domnului Marin Giurea, un om care nu a uitat frumusețea copilăriei, care dorește să transmită grija sa pentru natură generațiilor viitoare. Pe lângă profesie, timp de mai bine de 40 de ani, a îndrăgit natura și a realizat adevărate obiecte de artă din ramuri și rădăcini de copaci.

"Nu am rupt niciodată o ramură ca să creez aceste obiecte, am luat ramuri sau rădăcini pe care le-am găsit pe marginea drumului sau în păduri."- spune domnul Marin Giurea.

Poveştile naturii

Darurile zânei Geea

Poveste de Mihai C, Marinescu R, Şerban E, Vasile Radu R – muzeografi în cadrul Muzeului Judeţean de Ştiinţele Naturii Prahova

Capitolul II: Pepita de aur

Un vâjâit se auzi printre copaci şi un vultur coborî în faţa băieţelului.

- Urcă pe aripile mele! Te voi ajuta să cauţi ceea ce doreşti.

- Îmi pare bine, vulturule! Ochii tăi ageri pot pătrunde în locuri unde eu nu pot vedea.

Vulturul se ridică în zbor deasupra pământului. Ogoare verzi, ape albastre, oraşe mari, întinderi de zăpadă treceau ca vântul pe dedesubt, totuşi băieţelul putea auzi suspine ce urcau neîncetat spre cer.

- Ce se întâmplă, înţeleptule vultur ? întrebă băieţelul. Cine plânge?

- Vieţuitoarele o jelesc pe Geea, răspunse vulturul.

Seara se lăsa încet, fără ca oraşul să se arate. Vulturul începu să obosească, aripile lui vâsleau din ce în ce mai rar. În cele din urmă, coborî pe un vârf de munte.

Acum nu te mai pot însoţi, spuse el. Ochii mei nu pot birui întunericul nopţii şi nici negura care pluteşte peste oraşele oamenilor. Bufniţa te va ajuta. Ea a trăit mult în lumea voastră, ştie unde poţi găsi ceea ce cauţi.

Plutind pe aripile ei de puf, bufniţa îşi făcu apariţia.

- Am sosit! Putem merge. Întunericul nu e o piedică pentru mine.

- Mulţumesc pentru ajutorul tău, bufniţo! Înţelepciunea ta îmi va fi de folos.

- Orice pentru cel care o ajută pe Geea, spuse scurt Bufniţa. Acum haide, la drum!

În oraşul cel mare, luminile strălucitoare nu puteau străpunge fumul gros ce învăluia străzile şi clădirile. Până şi Bufniţa, atât de expertă în lumea oamenilor, se orienta cu greutate. Totuşi, reuşi să zărească piramida cea mare şi zbură spre ea.

Pe trepte se zăreau două luminiţe mişcătoare, îndreptate spre cer.

- Am ajuns, spuse Bufniţa. Aici este un muzeu. În expoziţia de aici sunt multe raritǎţi. Oamenii au o pasiune pentru aşa ceva, chicoti ea. Printre ele sunt şi talismanele zânei. Le vei recunoaşte cu siguranţă, pentru că vei avea un ajutor de nădejde. Vezi luminiţele acelea? E prietena mea, Pisica. Trăieşte aici de când era pisoi. Ştie toate ungherele şi te va ajuta să intri. La revedere!

- Mi-auuu spus că vei veni, susură Pisica. Să ştii că eu sunt singura care te poate vedea. Pentru ei eşti invizibil. Şi poţi să te strecori prin cele mai mici găuri, ca şi mine. Puterea asta ţi-o dau eu, ca rasplată pentru curajul tău. Haide acum să intrăm în expoziţie. Nu avem prea mult timp.

Sub lumina lunii, expoziţia prindea viaţă. Cristalele de stâncă îşi încrucişau sclipirea rece cu focul rubinelor şi razele aurului pur, cărţi scrise de înţelepţi mai bătrîni ca timpul foşneau încetişor, istorisind despre vremuri demult apuse. Animalele îşi povesteau istoria peregrinărilor lor şi peripeţiile cu oamenii, numai într-un colţ patru vitrine rămâseseră întunecate şi mute.

- Vino aici, spuse Pisica. Aici sunt!

- Deci meteoritul a avut dreptate. Dar nu arată deosebit faţă de alte exponate!

- Povestea lor e specială, ca şi puterile lor. Dacă le asculţi cu atenţie, le poţi auzi vocile. Numai cine le preţuieşte şi le respectă, le poate cunoaşte secretul.

- Da, aşa este. Să începem cu PEPITA DE AUR! Ce mică şi delicată e, parcă e o ferigă! Şi are o strălucire dulce, nu seamănă cu inelul de aur al mamei.

- Pentru că eu sunt aur curat, şopti melodios pietricica sclipitoare. Port în mine sufletul Pământului şi energia lui pură. Sunt de asemenea nemuritoare. Geea m-a dat oamenilor ca să aibă lumină, acolo, în adânc, unde toate luminile se sting. Le-a spus că pe lângă aur, vor găsi alte resurse folositoare. Pe mine să mă socotească doar o călăuză. Dar oamenii mi-au văzut strălucirea şi lăcomia le-a învăpăiat inima. Au sfredelit adâncul Pământului, mi-au zdrobit şi ars suratele pentru a se împodobi. Au secătuit fără milă toate bogăţiile pe care Geea le-a făurit în milioane de ani. De aceea Pământul acum e sfârâmat şi tremură, iar sufletul meu e întunecat.

(va urma)

VĂLENII DE MUNTE
Muzeul Natura Văii Teleajenului
MUZEUL JUDEȚEAN DE ȘTIINȚELE NATURII
MUZEUL NATURA VĂII TELEAJENULUI
VĂLENII DE MUNTE
Amenajat într-o clădire monument istoric, **Muzeul Natura Văii Teleajenului** prezintă o sinteză a arealului specific acestei zone – flora, vegetaţia, fauna, relieful, peisajul. Realizat într-o maniera modernă interactivă, foarte spectaculoasă, cu jocuri de sunet şi lumină, cu exponate naturalizate de mare valoare ştiinţifică - păsări şi mamifere specifice zonei, cu plante şi arbori, etalate în mediul lor natural, muzeul oferă nu numai informaţiile ştiinţifice, dar şi surpriza, senzaţiile şi emoţiile unei inedite plimbări prin pădure, pe malul unui pârâu, printre vieţuitoarele, care parcă se trezesc din somn la apropierea vizitatorului.

NATURA și OMUL
ISSN 2559 - 091X,ISSN-L 2559 - 091X

Redactor șef:
muzeograf
Roxana Manolache

http://www.muzbioph.ro/
e-mail: office@muzbioph.ro.
Tel. 0244.597.896
Fax. 0244 511 970

Adresa redacției: Ploiești, Palatul Culturii, Str. Erou Călin Cătălin, nr.1.

Apare sub îngrijirea unui colectiv de specialiști coordonat de prof. dr. Emilia Iancu, Director al Muzeului Județean de Științele Naturii Prahova

Publicație editată de Muzeul Județean de Științele Naturii Prahova
Tipărită la Ring București

https://biblioteca-digitala.ro